

- Strona skarżąca podnosi w tym miejscu, że Komisja nie wypełniła ciężącego na niej na mocy art. 2 i 4 rozporządzenia nr 1049/2001 obowiązku konkretnej i indywidualnej oceny żądanych dokumentów. Zamiast tego instytucja ta dokonała niezgodnej z prawem kategoryzacji wskazanych dokumentów na podstawie kryteriów formalnych.
- 2) Zarzut drugi: naruszenie art. 4 ust. 2 tiret pierwsze i trzecie, a także art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1049/2001 poprzez odmowę dostępu do konkretnych dokumentów zawartych w aktach
- W ramach tego zarzutu skarżąca utrzymuje, że Komisja naruszyła prawo, dokonując zbyt szerokiej wykładni zakresu zastosowania uregulowania wprowadzającego wyjątek zawartego w art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001. Skarżąca stoi na stanowisku, że ani nie doszłoby do naruszenia interesów handlowych w rozumieniu art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001, ani też Komisja nie mogła powołać się na ochronę celu śledztwa w rozumieniu art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia nr 1049/2001.
- Nie doszłoby także do poważnego naruszenia procesu podejmowania decyzji (art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1049/2001).
- Ponadto Komisja niesłusznie zaprzeczyła istnieniu nadrzędnego interesu publicznego w ujawnieniu żądanych dokumentów.
- 3) Zarzut trzeci: naruszenie art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001 z powodu całkowitej odmowy dostępu do konkretnych dokumentów
- Skarżąca podnosi w tym miejscu, że Komisja nie udzieliła także dostępu jedynie do części wskazanych dokumentów, naruszając w ten sposób art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001. Skarżąca twierdzi, że Komisja nie zbadała, czy istniała możliwość udzielenia dostępu do części dokumentów, naruszając tym samym wymogi rozporządzenia nr 1049/2001.
- 4) Zarzut czwarty: naruszenie art. 4 ust. 2 tiret pierwsze i trzecie, a także art. 4 ust. 3 akapit drugi oraz art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 1049/2001 z powodu odmowy udostępnienia pełnego tekstu spisu treści akt Komisji
- W ramach tego zarzutu skarżąca podnosi, że Komisja dokonała zbyt szerokiej wykładni wyjątkowych okoliczności faktycznych wskazanych w art. 4 rozporządzenia nr 1049/2001 również w odniesieniu do wniosku strony skarżącej o udostępnienie pozbawionej zaciemnień wersji spisu treści. Skarżąca stoi na stanowisku, że również w tym wypadku nie mogłoby dojść do naruszenia interesów handlowych w rozumieniu art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001, ani celu śledztwa w rozumieniu art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia nr 1049/2001.

- Skarżąca utrzymuje ponadto, że nie doszłoby do naruszenia prywatności osoby fizycznej w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 1049/2001.

5) Zarzut piąty: naruszenie obowiązku uzasadnienia

- Skarżąca podnosi w tym kontekście, że odmawiając uwzględnienia w wniosku o wgląd do akt, Komisja wypowiedziała się jedynie ogólnie i zaniechała wymaganego prawnie rozpatrzenia poszczególnych dokumentów lub utworzonych prawidłowo kategorii dokumentów.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2013 r. — Chair Entertainment Group przeciwko OHIM — Libelle (SHADOW COMPLEX)

(Sprawa T-717/13)

(2014/C 71/43)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Entertainment Group LLC (Utah, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat E. Armijo Chávarri)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Libelle AG (Stuttgart, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 1 października 2013 r. w sprawie R 776/2011-2;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „SHADOW COMPLEX” dla towarów i usług z klasy 9 — zgłoszenie nr 8 235 434

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Libelle AG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny wspólnotowy znak towarowy „DBShadow”, zarejestrowany pod numerem 1 457 944 dla towarów i usług z klas 9 i 42; słowny wspólnotowy znak towarowy „BusinessShadow”, zarejestrowany pod numerem 3 749 439 dla towarów i usług z klas 9 i 42; słowny niemiecki znak towarowy „BusinessShadow” dla towarów i usług z klas 9 i 42 oraz słowny niemiecki znak towarowy „FSShadow” dla towarów i usług z klas 9 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2013 r. — The Directv Group przeciwko OHIM — Bolloré (DIRECTV)

(Sprawa T-718/13)

(2014/C 71/44)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: The Directv Group, Inc. (El Segundo, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat F. Valentin)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Bolloré SA (Érgue Gaberic, Francja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 11 października 2013 r. w sprawie R 1812/2012-2 i stosownie potwierdzenie ważności spornego znaku towarowego.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku: słowny znak towarowy „DIRECTV” dla towarów i usług z klas 9, 16, 35, 38, 41 i 42 — wspólnotowy znak towarowy nr 1 163 138

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego: druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą

Decyzja Wydziału Unieważnień: stwierdzenie częściowego wygaśnięcia prawa do znaku

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie zaskarżonej decyzji i stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku w całości

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 15 rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 30 grudnia 2013 r. — Gat Microencapsulation przeciwko OHIM — BASF (KARIS)

(Sprawa T-720/13)

(2014/C 71/45)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Gat Microencapsulation AG (Ebenfurth, Austria) (przedstawiciele: adwokaci S. Soler Lerma i M.C. March Cabrelles)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: BASF SE (Ludwigshafen nad Renem, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim odwołanie wniesione przez wnoszącą odwołanie/skarżącą zostało oddalone;

— obciążenie OHIM i interwenienta kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Gat Microencapsulation AG

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „KARIS” dla wykazu towarów i usług z klas 1, 5 i 35

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: BASF SE

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Wspólnotowy znak towarowy „CARYX” dla towarów z klas 1 i 5; międzynarodowy znak towarowy „CARYX” dla towarów z klas 1 i 5; węgierski, włoski i zarejestrowany w Beneluksie znak towarowy „AKRIS” dla towarów z klasy 5

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego